

Presă și informare

Curtea de Justiție a Uniunii Europene
COMUNICAT DE PRESĂ nr. 92/16

Luxemburg, 8 septembrie 2016

Hotărârea în cauza C-160/15
GS Media BV/Sanoma Media Netherlands BV, Playboy Enterprises
International Inc., Britt Geertruida Dekker

Postarea pe un site internet a unui hiperlink către opere protejate prin dreptul de autor și publicate pe un alt site internet fără autorizația autorului nu constituie o „comunicare publică” atunci când persoana care postează acest link acționează fără scop lucrativ și fără a cunoaște caracterul nelegal al publicării acestor opere

În schimb, în cazul în care aceste hiperlinkuri sunt furnizate în scop lucrativ, trebuie prezumată cunoașterea caracterului nelegal al publicării pe celălalt site internet

GS Media exploatează site-ul internet GeenStijl pe care se găsesc, potrivit informațiilor oferite de acest site, „noutăți, revelații scandaloase și anchete jurnalistice în legătură cu subiecte amuzante și pe un ton jovial” și care este unul dintre cele mai frecventate zece site-uri de actualități din Țările de Jos. În anul 2011, GS Media a publicat un articol și un hiperlink care trimitea cititorii la un site australian pe care erau puse la dispoziție fotografiile ale doamnei Dekker. Aceste fotografii erau publicate pe site-ul australian fără consimțământul Sanoma, editorul revistei lunare Playboy care deține drepturile de autor pentru fotografiile în discuție. În pofida somațiilor adresate de Sanoma, GS Media a refuzat să îndepărteze hiperlinkul în discuție. Atunci când site-ul australian a îndepărtat fotografiile la cererea formulată de Sanoma, GeenStijl a publicat un nou articol care conținea la rândul lui un hiperlink către un alt site, pe care puteau fi văzute fotografiile în discuție. Acest din urmă site a dat curs, de asemenea, cererii formulate de Sanoma de a înlătura fotografiile. Internauții care au vizitat forumul site-ului GeenStijl au postat, ulterior, noi linkuri care trimiteau către alte site-uri pe care puteau fi consultate fotografiile.

Potrivit Sanoma, GS Media a adus atingere dreptului de autor. Fiind sesizată în recurs, Hoge Raad der Nederlanden (Curtea Supremă a Țărilor de Jos) adresează Curții de Justiție întrebări cu privire la acest aspect. Astfel, în temeiul unei directive a Uniunii, fiecare act de comunicare publică a unei opere trebuie să fie autorizat de titularul dreptului de autor¹. Cu toate acestea, Hoge Raad arată că internetul abundă de opere publicate fără acordul titularului dreptului de autor. Pentru operatorul unui site internet nu va fi întotdeauna simplu să verifice dacă autorul și-a dat acordul.

În hotărârea pronunțată astăzi, Curtea constată că, în temeiul directivei în discuție, statele membre trebuie să garanteze dreptul exclusiv al autorilor de a autoriza sau de a interzice orice comunicare publică a operelor lor. În același timp, această directivă urmărește menținerea unui echilibru just între, pe de o parte, interesul titularilor drepturilor de autor și, pe de altă parte, protecția intereselor și a drepturilor fundamentale ale utilizatorilor de obiecte protejate, în special libertatea lor de exprimare și de informare, precum și interesul general.

Curtea amintește jurisprudența sa anterioară potrivit căreia noțiunea „comunicare publică” implică o apreciere individualizată, care trebuie să țină cont de mai multe criterii complementare. Printre aceste criterii figurează, în primul rând, în special, caracterul deliberat al intervenției. Astfel, utilizatorul efectuează un act de comunicare atunci când intervine, pe deplin conștient de consecințele comportamentului său, pentru a oferi clienților săi accesul la o operă protejată. În al doilea rând, noțiunea „public” privește un număr nedeterminat de potențiali destinatari și

¹ Directiva 2001/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2001 privind armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și drepturilor conexe în societatea informațională (JO 2001, L 167, p. 10, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 230).

presupune, pe de altă parte, existența unui număr de persoane destul de important. În al treilea rând, este relevant caracterul lucrativ al unei comunicări publice.

Curtea precizează că jurisprudența sa anterioară² privea numai postarea de hiperlinkuri către opere disponibile în mod liber pe un alt site internet cu consimțământul titularului și că nu se poate deduce din această jurisprudență că postarea unor astfel de linkuri ar fi exclusă, din principiu, din noțiunea „comunicare publică” atunci când operele în discuție au fost publicate pe un alt site fără autorizarea titularului.

În această din urmă ipoteză, Curtea subliniază însă că internetul are o importanță aparte pentru libertatea de exprimare și de informare și că hiperlinkurile contribuie la buna sa funcționare, precum și la schimbul de opinii și de informații. În plus, Curtea admite că poate fi dificil, în special în cazul particularilor care doresc să posteze astfel de linkuri, să verifice dacă este vorba despre opere care sunt protejate și, eventual, dacă titularii drepturilor de autor ai acestor opere au autorizat publicarea lor pe internet.

Având în vedere aceste circumstanțe, Curtea decide că, pentru aprecierea individualizată a existenței unei „comunicări publice”, trebuie, atunci când postarea unui hiperlink către o operă disponibilă în mod liber pe un alt site internet este efectuată de o persoană care, procedând în acest fel, nu urmărește un scop lucrativ, să se țină cont de împrejurarea că această persoană nu știe și nu poate în mod rezonabil să știe că această operă a fost publicată pe internet fără autorizarea titularului drepturilor de autor. În fapt, o astfel de persoană nu intervine, ca regulă generală, pe deplin conștientă de consecințele comportamentului său pentru a oferi unor clienți acces la o operă publicată nelegal pe internet.

În schimb, atunci când se stabilește că o astfel de persoană știa sau trebuia să știe că hiperlinkul pe care l-a postat conferă accesul la o operă publicată nelegal, de exemplu ca urmare a faptului că a fost avertizată de titularii dreptului de autor, furnizarea acestui link constituie o „comunicare publică”. Situația este aceeași în ipoteza în care acest link permite utilizatorilor să evite măsuri de restricție luate de site-ul pe care se află opera protejată cu scopul de a restrânge accesul publicului la aceasta doar pentru abonați.

Pe de altă parte, atunci când postarea unor hiperlinkuri se realizează în scop lucrativ, este de așteptat ca autorul unei astfel de postări să efectueze verificările necesare pentru a se asigura că opera vizată nu este publicată nelegal. Prin urmare, trebuie să se prezume că această postare a intervenit cunoscându-se pe deplin natura protejată a operei și eventuala lipsă a unei autorizații de publicare pe internet din partea titularului dreptului de autor. În astfel de împrejurări și în măsura în care această prezumție nu este răsturnată, actul care constă în postarea unui link care poate fi accesat către o operă nelegal publicată pe internet constituie o „comunicare publică”.

În speță, este cert că GS Media a furnizat în scopuri lucrative hiperlinkurile către fișierele care conțineau fotografiile și că Sanoma nu autorizase publicarea acestor fotografii pe internet. În plus, din prezentarea situației de fapt pare să rezulte, astfel cum decurge din decizia de trimitere a Hoge Raad, că GS Media era conștientă de caracterul nelegal al acestei publicări și că ea nu putea, așadar, să răstoarne prezumția că postarea acestor linkuri a avut loc cunoscându-se pe deplin caracterul nelegal al acestei publicări. Sub rezerva verificărilor ce revin în sarcina Hoge Raad, prin postarea acestor linkuri GS Media a realizat, așadar, o „comunicare publică”.

MENTIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Instanța națională are obligația de a soluționa cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

² Hotărârea din 13 februarie 2014, *Svensson și alții* (C-466/12); Ordonanța din 21 octombrie 2014, *BestWater International* (C-348/13, nepublicată).

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 3708